

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІСОТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
СУСПІЛЬНИХ НАУК, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ПРАВА
Кафедра економіки, туризму та рекреації

Зоряна СЕНЕТА

РЕКРЕАЛОГІЯ

І РЕКРЕАЦІЙНІ КОМПЛЕКСИ СВІТУ

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ДО ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

для здобувачів освітнього ступеня «Бакалавр»
спеціальності ІЗ/242 «Туризм та рекреація»

ЛЬВІВ – 2026

УДК 379.8:338.48(100)

УКЛАДАЧ:

Сенета З.Я. – старший викладач кафедри економіки, туризму та рекреації, доктор філософії.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Соловій І.П. – професор кафедри економіки, туризму та рекреації, доктор економічних наук;

Шведюк Ю.В. – доцент кафедри менеджменту, кандидат економічних наук.

***Рекомендовано до видання Науково-методичною радою
Інституту суспільних наук, адміністрування та права
Національного лісотехнічного університету України
16 квітня 2026 р., протокол №4.***

Сенета З.Я. Рекреалогія і рекреаційні комплекси світу. Методичні рекомендації до вивчення дисципліни для здобувачів освітнього ступеня «Бакалавр» спеціальності ІЗ/242 «Туризм та рекреація». / уклад.: З.Я. Сенета. – Львів: НЛТУ України, 2026. – 36 с.

Методичні рекомендації містять комплекс вказівок для організації та проведення практичних (семінарських) занять і самостійної роботи студентів, виконання проблемно-пошукових завдань, індивідуального опрацювання тем дисципліни «Рекреалогія і рекреаційні комплекси світу». Матеріали спрямовані на формування практичних навичок роботи з фаховими джерелами, аналізу тематики навчальної дисципліни, а також розвитку професійної компетентності здобувачів.

Рекомендовано для здобувачів вищої освіти освітнього ступеня «Бакалавр» спеціальностей ІЗ/242 «Туризм та рекреація» за освітньо-професійною програмою «Туризм та рекреація».

© Сенета З.Я., 2026.

© НЛТУ України, 2026.

ЗМІСТ

<i>ВСТУП</i>	4
1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ.....	7
2. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	8
3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ.....	11
4. ПЛАНИ ПРАКТИЧНИХ (СЕМІНАРСЬКИХ) ЗАНЯТЬ	12
5. МЕТОДИ НАВЧАННЯ.....	24
6. САМОСТІЙНА РОБОТА	25
7. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ	26
8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ.....	27
<i>РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ДО ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ</i>	31

ВСТУП

Актуальність вивчення навчальної дисципліни «Рекреалогія і рекреаційні комплекси світу» зумовлена зростаючою роллю рекреації та туризму в умовах глобалізації, урбанізації й підвищеного психоемоційного навантаження на людину, що потребує науково обґрунтованої організації відпочинку та відновлення людського потенціалу. Навчальна дисципліна формує системне уявлення про закономірності розвитку рекреаційної діяльності, просторову організацію рекреаційних комплексів, їх ресурсну базу та світовий досвід функціонування, що є особливо важливим для сталого розвитку територій, раціонального використання природних і культурних ресурсів та підготовки фахівців, здатних ефективно планувати й управляти рекреаційними системами в сучасних соціально-економічних умовах.

Метою навчальної дисципліни «Рекреалогія і рекреаційні комплекси світу» є вивчення умов формування, розвитку та розміщення територіально-рекреаційних комплексів, ознайомлення з системами організації діяльності населення для відновлення фізичних і духовних сил, моделями державної підтримки рекреації як соціально значущого процесу.

Завдання дисципліни полягає у формуванні системи теоретико-методологічних знань з основ рекреалогії, освоєнню комплексу базових знань з основних теоретичних положень дисципліни, систематизації існуючих наукових підходів стосовно аналізу розвитку і функціонуванню рекреації та рекреаційних комплексів світу, визначенню рамок актуальної наукової проблематики і об'єднання окремих її компонентів у загальну картину, виявленню навичок вибору нових форм та методів здійснення рекреаційного поділу при створенні цілісної, ефективної та гнучкої системи управління сферою послуг в умовах розвитку сучасного туристичного бізнесу.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:**

— принципи діяльності людини при здійсненні рекреаційного процесу, визначення ролі суспільства й природних рекреаційних ресурсів у забезпеченні

рекреаційних потреб;

- характеристику основних лікувальних ресурсів, поширених в Україні та інших країнах світу;
- теоретичні положення щодо формування спеціалізованих рекреаційних систем різного територіального охоплення;
- основні підходи до вдосконалення системи збалансованого забезпечення рекреаційних потреб населення України та раціонального використання національних рекреаційно-туристичних ресурсів;
- методи розрахунку рекреаційного навантаження та принципи планування місткості рекреаційних територій;
- практичні рекомендації щодо впровадження засад сталого розвитку туризму у діяльність туристичних напрямків (дестинацій).

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **вміти:**

- аналізувати сучасний стан та перспективи ефективного й оптимального розвитку і розміщення всіх складових рекреаційних комплексів;
- застосовувати принципи й методи регулювання соціально-економічного розвитку рекреаційних регіонів;
- володіти методами аналізу потенціалу рекреаційно-туристичних регіонів та будувати їх раціональну територіальну організацію;
- оцінювати ефективність санаторно-курортної діяльності в країні, надавати рекомендації щодо організації спеціалізованих оздоровчих та медичних турів;
- проводити комплексні дослідження функціонування замкнених (цілісних) туристичних зон.

Вивчення дисципліни забезпечує такі **програмні компетентності:**

Інтегральна компетентність (ІНТ). Здатність комплексно розв'язувати складні професійні задачі та практичні проблеми у сфері туризму і рекреації як в процесі навчання, так і в процесі роботи, що передбачає застосування теорій і методів системи наук, які формують туризмознавство, і характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК3. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

ЗК5. Прагнення до збереження навколишнього середовища.

Спеціальні (професійні, фахові) компетентності (СК):

СК3. Здатність аналізувати рекреаційно-туристичний потенціал територій.

СК5. Розуміння сучасних тенденцій і регіональних пріоритетів розвитку туризму в цілому та окремих його форм і видів.

Унаслідок вивчення навчальної дисципліни здобувач має бути здатним продемонструвати такі **програмні результати навчання:**

ПРН4. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ПРН14. Проявляти повагу до індивідуального і культурного різноманіття.

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни.	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань: Ж Транспорт та послуги Спеціальність: ЖЗ Туризм та рекреація, освітньо-професійна програма: Туризм та рекреація	Обов'язкова (цикл професійної підготовки)	
Модулів – 1		Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		4	4
Індивідуальне науково-дослідне завдання – не передбачено		Семестр	
Загальна кількість годин – 90		7	6, 7
Тижневих годин для денної форми навчання: - аудиторних – 2; - самостійної роботи студента – 4	Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр	Лекції, год.	
		16	4
		Практичні, год.	
		16	4
		Лабораторні, год.	
		–	–
		Самостійна робота, год.	
		58	82
		Індивідуальне завдання: не передбачено	
		Вид контролю:	
		екзамен	екзамен

Примітки:

1. Обсяг одного кредиту Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (ЄКТС) – 30 годин.

2. Співвідношення (у %) кількості годин навчальних (аудиторних) занять і самостійної роботи студента до загальної кількості годин, відведених на дисципліну, становить (навчальні заняття / самостійна робота):

- для денної форми навчання – 35,6 / 64,4;
- для заочної форми навчання – 8,9 / 91,1.

2. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РЕКРЕАЛОГІЇ

Тема 1. Сутність та мета дисципліни «Рекреалогія та рекреаційні комплекси світу»

Мета та завдання дисципліни «Рекреалогія та рекреаційні комплекси світу», її структура і взаємозв'язок з іншими курсами рекреаційного напрямку. Основні завдання рекреаційних досліджень в Україні. Характеристика передумов розвитку рекреалогії. Чинники, що формують рекреалогію як науку. Фактори, що впливають на формування рекреалогії. Основні категорії рекреалогії. Загальні функції рекреаційної діяльності. Групи факторів, що визначають розвиток туристсько-рекреаційного комплексу та рівень попиту і споживання окремих видів рекреаційних послуг. Суспільні функції рекреаційної діяльності.

Тема 2. Рекреаційно-ресурсний потенціал: поняття, склад, структура

Рекреаційні ресурси – основа формування рекреаційно-ресурсного потенціалу. Класифікація і склад рекреаційних ресурсів. Оцінка рекреаційних ресурсів. Визначення поняття «інфраструктурні рекреаційні ресурси». Склад та формування рекреаційної інфраструктури. Аналіз інфраструктури рекреаційних ресурсів у світі й в Україні.

Тема 3. Територіальна рекреаційна система

Поняття територіальної рекреаційної системи, її потенціал. Підсистеми територіальної рекреаційної системи. Властивості територіальної рекреаційної системи. Ієрархічність територіальної рекреаційної системи. Стійкість територіальної рекреаційної системи. Типологія територіальних рекреаційних систем. Екологічні ризики, які можуть виникати під час експлуатації лікувальних природних ресурсів.

Тема 4. Природно-ресурсна складова рекреаційної діяльності

Загальна характеристика видів рекреаційних ресурсів. Роль ЮНЕСКО у збереженні культурної та природної спадщини. Критерії відбору об'єктів до списку Світової спадщини ЮНЕСКО. Світова спадщина ЮНЕСКО в Україні. Структура природних туристичних ресурсів. Нематеріальна культурна спадщина України. Класифікація рекреаційних ресурсів. Класифікація природних ресурсів за екологічною ознакою вичерпності. Рекреаційне природокористування. Групи зелених зон за функціональною ознакою. Класифікація парків за функціональним призначенням. Роль зелених зон у забезпеченні психологічного та фізичного здоров'я населення.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2.

ХАРАКТЕРИСТИКА РЕКРЕАЦІЙНИХ КОМПЛЕКСІВ СВІТУ

Тема 5. Європа – провідний рекреаційний регіон світу. Рекреаційні комплекси Африки

Особливості розвитку туристичної сфери в Європі. Характеристика статистичної інформації щодо розвитку туристичної сфери в Європі. Основні туристські об'єкти Європи. Тенденції розвитку туристичної сфери Європи. Найбільш популярні види туризму в Європі. Рекреаційні ресурси та характер рекреаційної спеціалізації Африки. Потужність, географія, структура й динаміка рекреаційних потоків Африки. Основні рекреаційні центри Африки.

Тема 6. Розвиток рекреаційних комплексів Американського регіону

Рекреаційні ресурси Американського регіону. Характер рекреаційної спеціалізації. Потужність, географія, структура й динаміка рекреаційних потоків Американського регіону. Основні рекреаційні центри Американського регіону.

Тема 7. Рекреаційні комплекси і центри туризму в Азії, Австралії, Океанії та на Близькому Сході

Рекреаційні ресурси. Характер рекреаційної спеціалізації Азії, Австралії, Океанії та на Близькому Сході. Потужність, географія, структура й динаміка рекреаційних потоків Азії, Австралії, Океанії та на Близькому Сході. Основні рекреаційні центри Азії, Австралії, Океанії та на Близькому Сході.

Тема 8. Рекреаційне районування України

Варіанти рекреаційного районування. Характеристика рекреаційних районів України. Регіональні проблеми розвитку рекреаційного комплексу України.

3. СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	у тому числі						у тому числі					
	усього	лек	пр	лаб	інд.	с.р.	усього	лек	пр	лаб	інд.	с.р.
Змістовий модуль 1.												
Теоретико-методологічні основи рекреалогії												
Тема 1. Сутність та мета дисципліни «Рекреалогія та рекреаційні комплекси світу».	11,25	2	2	-	-	7,25	11,25	0,5	0,5	-	-	10,25
Тема 2. Рекреаційно-ресурсний потенціал: поняття, склад, структура.	11,25	2	2	-	-	7,25	11,25	0,5	0,5	-	-	10,25
Тема 3. Територіальна рекреаційна система.	11,25	2	2	-	-	7,25	11,25	0,5	0,5	-	-	10,25
Тема 4. Природно-ресурсна складова рекреаційної діяльності.	11,25	2	2	-	-	7,25	11,25	0,5	0,5	-	-	10,25
Разом за ЗМ 1	45	8	8	-	-	29	45	2	2	-	-	41
Змістовий модуль 2.												
Характеристика рекреаційних комплексів світу												
Тема 5. Європа – провідний рекреаційний регіон світу. Рекреаційні комплекси Африки.	11,25	2	2	-	-	7,25	11,25	0,5	0,5	-	-	10,25
Тема 6. Рекреаційні комплекси і центри туризму в Азії, Австралії, Океанії та на Близькому Сході.	11,25	2	2	-	-	7,25	11,25	0,5	0,5	-	-	10,25
Тема 7. Розвиток рекреаційних комплексів Американського регіону.	11,25	2	2	-	-	7,25	11,25	0,5	0,5	-	-	10,25
Тема 8. Рекреаційне районування України.	11,25	2	2	-	-	7,25	11,25	0,5	0,5	-	-	10,25
Разом за ЗМ 2	45	8	8	-	-	29	45	2	2	-	-	41
Усього годин	90	16	16	-	-	58	90	4	4	-	-	82

4. ПЛАНИ ПРАКТИЧНИХ (СЕМІНАРСЬКИХ) ЗАНЯТЬ

Тема 1. Сутність та мета дисципліни

«Рекреалогія та рекреаційні комплекси світу»

Перелік питань для опрацювання:

1. Актуальність вивчення навчальної дисципліни «Рекреалогія і рекреаційні комплекси світу».
2. Об'єкт, предмет і завдання навчальної дисципліни «Рекреалогія і рекреаційні комплекси світу».
3. Основні завдання дисципліни та її практичне значення.
4. Рекреація як система уявлень про діяльність людей у вільний час.
5. Соціально-економічна сутність рекреації, її основні функції.
6. Основні поняття навчальної дисципліни «Рекреалогія і рекреаційні комплекси світу» та їх характеристика.
7. Класифікація функцій рекреалогії.
8. Взаємозв'язок між рекреалогією та іншими дисциплінами рекреаційного напрямку.
9. Історія розвитку наукового напрямку «рекреалогія».
10. Роль рекреалогії в системі наук про туризм і рекреацію.
11. Передумови виникнення та розвитку рекреалогії як науки.
12. Соціально-економічні передумови розвитку рекреалогії.
13. Природно-географічні передумови розвитку рекреалогії.
14. Чинники, що формують рекреалогію як науку.
15. Основні фактори, що впливають на формування рекреалогії.
16. Етапи становлення та розвитку рекреалогічних досліджень.
17. Основні завдання рекреаційних досліджень в Україні.
18. Роль рекреаційних досліджень у сталому розвитку території України.
19. Поняття рекреації та рекреаційної діяльності.
20. Класифікація рекреаційних ресурсів.

21. Поняття туристсько-рекреаційного комплексу.
22. Загальні функції рекреаційної діяльності.
23. Оздоровча функція рекреаційної діяльності.
24. Відновлювальна та соціальна функції рекреації.
25. Економічна функція рекреаційної діяльності.
26. Культурно-пізнавальна функція рекреації.
27. Суспільні функції рекреаційної діяльності.
28. Фактори, що визначають розвиток туристсько-рекреаційного комплексу.
29. Природні фактори розвитку туристсько-рекреаційних комплексів.
30. Соціально-економічні фактори розвитку рекреації.
31. Інфраструктурні та інституційні фактори розвитку рекреації.
32. Фактори, що впливають на рівень попиту рекреаційних послуг.
33. Фактори, що визначають рівень споживання окремих видів рекреаційних послуг.
34. Значення рекреалогії для формування державної рекреаційної політики.

Ключові поняття і терміни: рекреалогія, рекреація, рекреаційна діяльність, рекреаційні потреби, рекреаційні ресурси, туристсько-рекреаційний комплекс, рекреаційний потенціал території, рекреаційні системи, рекреаційне середовище, рекреаційна інфраструктура, рекреаційні послуги, попит і споживання рекреаційних послуг, чинники та фактори розвитку рекреації, природні та соціально-економічні передумови розвитку рекреалогії, суспільні функції рекреаційної діяльності, оздоровча, відновлювальна, соціальна, економічна та культурно-пізнавальна функції рекреації, сталий розвиток, державна рекреаційна політика.

Тема 2. Рекреаційно-ресурсний потенціал: поняття, склад, структура

Перелік питань для опрацювання:

1. Рекреаційні ресурси – основа формування рекреаційно-ресурсного потенціалу.
2. Класифікація і склад рекреаційних ресурсів.
3. Оцінка рекреаційних ресурсів.
4. Визначення поняття «інфраструктурні рекреаційні ресурси».
5. Склад та формування рекреаційної інфраструктури.
6. Аналіз інфраструктури рекреаційних ресурсів у світі й в Україні.
7. Сутність рекреаційних потреб, їх диференціація і взаємодія.
8. Чинники формування рекреаційних потреб.
9. Методи дослідження рекреаційних потреб.
10. Сутність і характеристика рекреаційного попиту.
11. Класифікація засобів розміщення.
12. Компоненти рекреаційної системи.
13. Поняття рекреаційно-ресурсного потенціалу та його значення для розвитку рекреації і туризму.
14. Місце рекреаційних ресурсів у формуванні рекреаційно-ресурсного потенціалу.
15. Основні підходи до класифікації рекреаційних ресурсів.
16. Природні рекреаційні ресурси: склад і характеристика.
17. Кліматичні ресурси як складова рекреаційного потенціалу.
18. Бальнеологічні та лікувально-оздоровчі рекреаційні ресурси.
19. Ландшафтні та водні рекреаційні ресурси.
20. Історико-культурні рекреаційні ресурси.
21. Соціально-економічні рекреаційні ресурси.
22. Інфраструктурні рекреаційні ресурси: сутність та визначення поняття.
23. Місце інфраструктурних рекреаційних ресурсів у структурі

рекреаційно-ресурсного потенціалу.

24. Засоби розміщення як елемент рекреаційної інфраструктури.
25. Транспортна інфраструктура рекреаційних територій.
26. Заклади харчування та сфери обслуговування у рекреаційній інфраструктурі.
27. Інженерна та комунальна інфраструктура рекреаційних територій.
28. Формування та розвиток рекреаційної інфраструктури.
29. Поняття та завдання оцінки рекреаційних ресурсів.
30. Методи оцінки рекреаційних ресурсів (якісні, кількісні, комплексні).
31. Критерії оцінки рекреаційних ресурсів.
32. Рекреаційна ємність території та її значення.
33. Проблеми використання та охорони рекреаційних ресурсів.
34. Аналіз інфраструктури рекреаційних ресурсів у світі.
35. Особливості розвитку рекреаційної інфраструктури в провідних рекреаційних регіонах світу.
36. Стан і проблеми розвитку рекреаційної інфраструктури в Україні.
37. Перспективи розвитку рекреаційно-ресурсного потенціалу України.
38. Роль державної та регіональної політики у формуванні рекреаційно-ресурсного потенціалу.

Ключові поняття і терміни: рекреаційно-ресурсний потенціал, рекреаційні ресурси, природні рекреаційні ресурси, кліматичні ресурси, бальнеологічні ресурси, водні та ландшафтні рекреаційні ресурси, історико-культурні рекреаційні ресурси, соціально-економічні рекреаційні ресурси, інфраструктурні рекреаційні ресурси, рекреаційна інфраструктура, засоби розміщення, транспортна інфраструктура, заклади харчування та сфери обслуговування, інженерна та комунальна інфраструктура, оцінка рекреаційних ресурсів, критерії та методи оцінки, рекреаційна ємність території, рівень освоєння рекреаційних ресурсів, сталий розвиток рекреації.

Тема 3. Територіальна рекреаційна система

Перелік питань для опрацювання:

1. Поняття територіальної рекреаційної системи та її значення.
2. Охарактеризуйте основні підсистеми ТРС.
3. Перелічіть та поясніть основні властивості ТРС.
4. Опишіть ієрархічну структуру ТРС (наведіть приклади систем різного рівня).
5. Поясніть поняття стійкості ТРС та фактори, що на неї впливають.
6. Наведіть приклади типів ТРС, базуючись на різних критеріях типологізації (функціональне призначення, територіальний масштаб, рівень урбанізації тощо).
7. Поясніть різницю між лікувальним і оздоровчим ТРС.
8. Рекреаційно-лікувальні грязьові ТРС.
9. Рекреаційно-лікувальні бальнеологічні ТРС.
10. Екологічні ризики, які можуть виникати під час експлуатації лікувальних природних ресурсів.
11. Рекреаційний потенціал територіальної рекреаційної системи та його складові.
12. Фактори формування і розвитку територіальних рекреаційних систем.
13. Основні підсистеми територіальної рекреаційної системи та їх характеристика.
14. Взаємодія підсистем у межах територіальної рекреаційної системи.
15. Основні властивості територіальної рекреаційної системи.
16. Ієрархічність територіальних рекреаційних систем та її рівні.
17. Поняття стійкості територіальної рекреаційної системи та чинники її забезпечення.
18. Типологія територіальних рекреаційних систем.

19. Екологічні ризики, що виникають під час експлуатації лікувальних природних ресурсів, та шляхи їх мінімізації.

Ключові поняття і терміни: територіальна рекреаційна система, рекреація, рекреаційна діяльність, рекреаційний потенціал, лікувальні природні ресурси, мінеральні води, лікувальні грязі, кліматичні ресурси, підсистеми територіальної рекреаційної системи, природно-ресурсна підсистема, соціально-демографічна підсистема, інфраструктурна підсистема, управлінська підсистема, рекреаційна інфраструктура, рекреаційне навантаження, екологічна місткість території, властивості територіальної рекреаційної системи, ієрархічність територіальної рекреаційної системи, стійкість територіальної рекреаційної системи, типологія територіальних рекреаційних систем, екологічні ризики, сталий розвиток рекреації.

Тема 4. Природно-ресурсна складова рекреаційної діяльності

Перелік питань для опрацювання:

1. Загальна характеристика видів рекреаційних ресурсів.
2. Класифікація рекреаційних ресурсів.
3. Рекреаційне природокористування.
4. Характеристика типів рекреаційних ресурсів.
5. Роль ЮНЕСКО у збереженні культурної та природної спадщини.
6. Критерії відбору об'єктів до списку Світової спадщини ЮНЕСКО.
7. Найвідоміші об'єкти Світової спадщини у світі.
8. Світова спадщина ЮНЕСКО в Україні.
9. Проблеми збереження об'єктів Світової спадщини.
10. Вплив туризму на стан об'єктів Світової спадщини.
11. Структура природних туристичних ресурсів.
12. Класифікація природних ресурсів за екологічною ознакою вичерпності.

13. Рекреаційне природокористування: визначення, закономірності.
14. Класифікація парків за функціональним призначенням.
15. Роль зелених зон у забезпеченні психологічного та фізичного здоров'я населення.
16. Функціональне значення парків у сучасному урбанізованому середовищі.
17. Поняття зелених зон та їх значення в рекреаційній діяльності.
18. Групи зелених зон за функціональною ознакою.
19. Класифікація парків за функціональним призначенням.
20. Роль зелених зон у забезпеченні психологічного та фізичного здоров'я населення.

Ключові поняття і терміни: рекреаційні ресурси, природні туристичні ресурси, рекреаційне природокористування, класифікація рекреаційних ресурсів, класифікація природних ресурсів за екологічною ознакою вичерпності, культурна спадщина, нематеріальна культурна спадщина, ЮНЕСКО, Світова спадщина ЮНЕСКО, об'єкти Світової спадщини в Україні, зелені зони, групи зелених зон за функціональною ознакою, парки, класифікація парків за функціональним призначенням, рекреаційна діяльність, психологічне та фізичне здоров'я населення, охорона природи, природоохоронні території.

Тема 5. Європа – провідний рекреаційний регіон світу. Рекреаційні комплекси Африки

Перелік питань для опрацювання:

1. Особливості розвитку туристичної сфери в Європі.
2. Характеристика статистичної інформації щодо розвитку туристичної сфери в Європі.
3. Основні туристські об'єкти Європи.
4. Тенденції розвитку туристичної сфери Європи.

5. Рекреаційна спеціалізація європейських регіонів.
6. Найбільш популярні види туризму в Європі.
7. Рекреаційні ресурси та характер рекреаційної спеціалізації Африки.
8. Природно-ресурсна база та рекреаційні ресурси Африки.
9. Характер рекреаційної спеціалізації африканських туристичних регіонів.
10. Потужність, географія та структура рекреаційних потоків Африки.
11. Динаміка розвитку рекреаційних потоків у Африці.
12. Основні рекреаційні центри та туристські об'єкти Африки.

Ключові поняття і терміни: туристична сфера Європи, туристські об'єкти Європи, рекреаційна спеціалізація, види туризму в Європі, туристичні потоки, статистична характеристика туризму, рекреаційні ресурси Африки, рекреаційна спеціалізація Африки, географія рекреаційних потоків, структура рекреаційних потоків, динаміка рекреаційних потоків, рекреаційні центри Африки, туристські комплекси, рекреаційні території, популярні туристичні напрямки.

Тема 6. Рекреаційні комплекси і центри туризму в Азії, Австралії, Океанії та на Близькому Сході

Перелік питань для опрацювання:

1. Характеристика рекреаційної спеціалізації Азії.
2. Характеристика рекреаційної спеціалізації Австралії.
3. Характеристика рекреаційної спеціалізації Океанії.
4. Характеристика рекреаційної спеціалізації Близького Сходу.
5. Потужність, географія, структура й динаміка рекреаційних потоків Азії.
6. Потужність, географія, структура й динаміка рекреаційних потоків Австралії.
7. Потужність, географія, структура й динаміка рекреаційних потоків Океанії.

8. Потужність, географія, структура й динаміка рекреаційних потоків на Близькому Сході.
9. Основні рекреаційні центри Азії.
10. Основні рекреаційні центри Австралії.
11. Основні рекреаційні центри Океанії.
12. Основні рекреаційні центри Близького Сходу.
13. Які типи туризму переважають у різних регіонах Азії?
14. Чим відрізняється рекреаційна спеціалізація Австралії та Океанії від Азії?
15. Які особливості рекреаційної спеціалізації Близького Сходу (наприклад, пляжний, культурний, релігійний туризм)?
16. Як природні умови та економічний розвиток регіонів впливають на їхню рекреаційну спеціалізацію?
17. Які найбільш відомі курорти та туристичні центри Азії (наприклад, Таїланд, Китай, Японія)?
18. Які рекреаційні центри Австралії та Нової Зеландії користуються найбільшою популярністю?
19. Які туристичні центри Океанії (Фіджі, Самоа, Папуа-Нова Гвінея) відомі на світовому рівні?
20. Які міста та курорти Близького Сходу є найбільш відвідуваними туристами (ОАЕ, Саудівська Аравія, Ізраїль)?
21. Які фактори визначають успішність рекреаційних центрів у цих регіонах?

Ключові поняття і терміни: рекреаційні ресурси, природні рекреаційні ресурси, культурно-історичні рекреаційні ресурси, рекреаційна спеціалізація, туристичний потенціал, рекреаційний комплекс, рекреаційний центр, туристичний потік, потужність рекреаційних потоків, структура рекреаційних потоків, динаміка рекреаційних потоків, пляжний туризм, гірськолижний туризм, екотуризм, культурний туризм, релігійний туризм, рекреаційна інфраструктура,

міжнародний туризм, внутрішній туризм, рекреаційна зона, туристичний маршрут, курорт, сезонність туризму, рекреаційна політика, туризм на Близькому Сході, туризм в Азії, туризм в Австралії, туризм в Океанії.

Тема 7. Розвиток рекреаційних комплексів Американського регіону

Перелік питань для опрацювання:

1. Рекреаційні ресурси Американського регіону.
2. Характер рекреаційної спеціалізації Американського регіону.
3. Потужність, географія, структура й динаміка рекреаційних потоків Американського регіону.
4. Основні рекреаційні центри Американського регіону.
5. Фактори, які найбільше впливають на розвиток рекреаційних комплексів Північного і Північно-Східного мезорайону, Південноамериканського макрорайону.
6. Природні туристичні ресурси Північного і Північно-Східного мезорайону, Південноамериканського макрорайону.
7. Особливості природних та історико-культурних туристичних ресурсів Бразилії.
8. Фактори, які стримують розвиток рекреаційних комплексів в окремих країнах Північного і Північно-Східного мезорайону, Південноамериканського макрорайону.
9. Унікальність рекреаційних комплексів країн Північного і Північно-Східного мезорайону, Південноамериканського макрорайону.
10. Фактори, які найбільше впливають на розвиток рекреаційних комплексів мезорайону країн Карибського басейну.
11. Загальна характеристика історико-культурних рекреаційних ресурсів мезорайону країн Карибського басейну.
12. Особливості природних та історико-культурних туристичних ресурсів Куби.

13. Унікальність рекреаційних комплексів країн Карибського басейну.
14. Фактори, які найбільше впливають на розвиток рекреаційних комплексів Центральної Америки.
15. Природні туристичні ресурси мезорайонів Центральної Америки.
16. Загальна характеристика історико-культурних рекреаційних ресурсів мезорайону Центральної Америки.
17. Особливості природних та історико-культурних туристичних ресурсів Гондурасу.
18. Унікальність рекреаційних комплексів країн Центральної Америки.
19. Загальна характеристика історико-культурних рекреаційних ресурсів мезорайонів Північноамериканського макрорайону.
20. Кліматичні приморські рекреаційні комплекси Північноамериканського макрорайону.
21. Гірськолижні рекреаційні комплекси Північноамериканського макрорайону.
22. Бальнеологічні рекреаційні комплекси Північноамериканського макрорайону.
23. Особливості природних та історико-культурних туристичних ресурсів Мексики.
24. Фактори, які найбільше впливають на розвиток рекреаційних комплексів Північноамериканського макрорайону.

Ключові поняття і терміни: рекреаційні ресурси Американського регіону, природно-ресурсна база, туристично-рекреаційний потенціал, рекреаційна спеціалізація, види туризму в Америці, рекреаційна діяльність, потужність рекреаційних потоків, географія рекреаційних потоків, структура рекреаційних потоків, динаміка рекреаційних потоків, рекреаційні центри Американського регіону, туристські комплекси, туристична інфраструктура, популярні туристичні напрямки, відпочинково-оздоровчі території.

Тема 8. Рекреаційне районування України

Перелік питань для опрацювання:

1. Поняття рекреаційного районування. Його доцільність та значення.
2. Районоутворюючі ознаки в туризмі та характерні риси туристичних районів.
3. Рекреаційна оцінка території та формування рекреаційних районів.
4. Таксономічні одиниці сучасного рекреаційного районування.
5. Характерні риси туристських районів.
6. Умови рекреаційного районоутворення.
7. Принципи рекреаційного районування.
8. Визначення рекреаційного району та його основні ознаки.
9. Основні районоутворювальні умови та фактори.
10. Рівні за масштабом при рекреаційному районуванні.
11. Приклади існуючого рекреаційного районування в Україні.
12. Різниця між рекреаційним та туристичним районуванням.
13. Які основні критерії та принципи рекреаційного районування?
14. Які існують підходи та варіанти рекреаційного районування України?
15. Чим відрізняється природне районування від економіко-рекреаційного?
16. Які основні варіанти рекреаційного районування України існують у науковій літературі?
17. На які типи рекреаційних районів поділяють територію України за природними чинниками?
18. Як враховуються кліматичні, географічні та соціально-економічні умови у рекреаційному районуванні?
19. Які проблеми стоять на шляху розвитку рекреації в Україні?
20. Як впливають екологічні проблеми на розвиток рекреаційних районів?
21. Які соціально-економічні фактори гальмують розвиток рекреаційного комплексу?

22. Як урбанізація, транспортна інфраструктура та інвестиції впливають на рекреаційну привабливість регіонів?

Ключові поняття і терміни: рекреація, рекреаційне районування, рекреаційний район, рекреаційний потенціал, рекреаційні ресурси, природно-кліматичні умови, рекреаційна інфраструктура, туристично-рекреаційний комплекс, лікувально-оздоровчі ресурси, пляжні курорти, гірськолижні курорти, екологічний туризм, соціально-економічні фактори, регіональні проблеми розвитку рекреації, транспортна доступність, інвестиційний потенціал, урбанізація, природоохоронні обмеження, міжнародний рекреаційний досвід.

5. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Навчальна робота під керівництвом викладача: лекції, практичні заняття та самостійна робота студентів. Під час вивчення навчальної дисципліни використовуються такі методи:

- лекції з використанням мультимедійної техніки (мультимедійний проектор тощо), ілюстративних матеріалів (*Powerpoint* презентації, відеофільми тощо);
- самостійна робота з навчальною та науковою літературою та інформаційними (електронними) ресурсами;
- практичні заняття.

6. САМОСТІЙНА РОБОТА

Метою самостійної роботи є підготовка до лекційних і практичних занять, формування навичок вибору та обґрунтування методів аналізу, опрацювання інформації та її представлення. Для цього студенти виконують пошук необхідної інформації, опановують методи її вибору або генерування. Таким чином досягається головне *завдання самостійної роботи* студентів – розвиток уміння набувати та синтезувати знання шляхом особистого пошуку.

Під час самостійної роботи студент опрацьовує лекційний матеріал, готується до захисту практичних робіт, опрацьовує додаткову рекомендовану літературу та ресурси Інтернет, освоює методи та програмні середовища для їх реалізації.

Для забезпечення самостійної роботи на заняттях студентам вказуються питання та додаткова література, які необхідно опрацьовувати самостійно. Рекомендована література для самостійної роботи наведена нижче.

Самостійна робота проводиться в бібліотеці та аудиторії університету у структурно-логічній послідовності засвоєння матеріалу дисципліни. Консультації з самостійної роботи проводяться у спеціально виділені для цього години.

Самостійна робота студентів організовується за напрямками:

- самостійне опрацювання теоретичних положень дисципліни;
- вивчення навчального матеріалу при підготуванні до практичних занять;
- підготовка комп'ютерних презентацій;
- перегляд навчальних фільмів, демороликів тощо.

Підготування комп'ютерних презентацій для семінарських занять допомагає студенту виробити навички структурування інформації, виробляє вміння представити виконану роботу й отримані результати.

7. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Передбачено такі види контролю навчальної діяльності студентів: **поточний, модульний і підсумковий контроль.**

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних (семінарських) занять у формі загального опитування або тестування та перевірки виконання домашнього завдання (презентації) та рівня підготовленості студентів до практичних занять.

Модульний контроль проводиться два рази за семестр. Модульний контроль проводиться викладачем (лектором) за допомогою контрольних завдань або тестів. Модульний контроль проводиться у письмовій формі за індивідуальними завданнями, які затверджуються завідуючим кафедри. Максимальна сума балів, яка може бути набрана під час написання модульних контролів має складати 60 балів. Модульні контролі зберігаються на кафедрі протягом навчального року. Результати модульних контролів (у балах) заносяться в журнал обліку поточної успішності студентів.

Поточний і підсумковий контроль проводиться на основі діючого «Положення про організацію та проведення поточних й підсумкових контролів і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в Національному лісотехнічному університеті України».

Поточний контроль здійснюється викладачем, який проводить практичні (семінарські) заняття і загальна максимальна сума балів повинна складати 40 балів.

Загальна кількість балів, що може бути набрана під час вивчення дисципліни складає 100 балів.

Підсумковий контроль проводиться в кінці семестру у формі екзамену з дисципліни.

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Відповідно до «Положення про організацію та проведення поточних й підсумкових контролів і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в Національному лісотехнічному університеті України» система контролю знань студентів передбачає комплекс заходів, що дають змогу об'єктивно оцінити рівень засвоєння навчального матеріалу.

Для студентів денної форми навчання в межах дисципліни «Екологічний туризм» передбачено два змістовні модулі, кожен з яких завершується модульним контролем. Перший і другий модульний контроль включає три теоретичні питання, за кожне з яких студент може отримати по 10 балів. Максимальна кількість балів за кожен модульний контроль становить 30.

Розподіл балів студентів денної форми навчання відповідно до робочої програми навчальної дисципліни

Поточний та модульний контролі						Семестрова оцінка				
Змістовий модуль 1			Змістовий модуль 2			Сумарна модульна оцінка			Екзаменаційна оцінка	
Поточний контроль 1	Модульний контроль 1	Модульна оцінка 1	Поточний контроль 2	Модульний контроль 2	Модульна оцінка 2	Поточний контроль	Модульний контроль	СМО = МО1 + МО2	Екзаменаційний контроль	ЕО = ПК + ЕК
ПК1	МК1	МО1 = ПК1 + МК1	ПК2	МК2	МО2 = ПК2 + МК2	ПК	МК	СМО	ЕК	
T1-T4			T5-T8						ЕК	
20	30	50	20	30	50	40	60	100	60	100

Поточний контроль здійснюється шляхом оцінювання регулярності та якості підготовки студентів до практичних (семінарських) занять, активності під час їх проведення та відвідуваності. Максимальна кількість балів за поточну роботу складає 40.

Підсумкова семестрова оцінка формується як сума балів за два модульні контролі (разом – до 60 балів) і поточний контроль (до 40 балів). При

цьому студент має набрати щонайменше 50 балів, щоб вважатися таким, що успішно виконав програму семестру. За відвідування занять здобувачам бали не нараховуються.

Для студентів заочної форми навчання міжсесійний період передбачає виконання контрольної роботи відповідно до робочої програми навчальної дисципліни. Максимальна оцінка за виконання контрольної роботи становить 40 балів. Усі подані контрольні роботи підлягають перевірці та зарахуванню науково-педагогічними працівниками, які проводять заняття з цієї дисципліни. Лише після виконання та зарахування цих робіт здобувачі освіти допускаються до складання семестрового контролю. Під час сесії студенти складають екзаменаційний контроль. Підсумкова семестрова оцінка заочників визначається як сума балів за контрольну роботу (максимум 40) і екзаменаційний контроль (максимум 60), після чого виставляється оцінка за 100-бальною шкалою та шкалою ECTS. Результати також заносяться до екзаменаційної відомості та залікової книжки.

Шкала оцінювання (національна та ECTS)

<i>Сума балів за всі види навчальної діяльності</i>	<i>Оцінка ECTS</i>	<i>Оцінка за національною шкалою</i>
90-100	A , «відмінно»	«відмінно»
83-89	B , «дуже добре»	«добре»
75-82	C , «добре»	
68-74	D , «посередньо»	«задовільно»
50-67	E , «задовільно»	
26-49	FX , «незадовільно» – з можливістю повторного складання	«незадовільно»
0-25	F , «незадовільно» – з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	

90-100 балів – оцінка A («відмінно») виставляється за високий рівень знань (допускаються деякі неточності) навчального матеріалу дисципліни, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах, вміння

аналізувати явища, які вивчаються, у їхньому взаємозв'язку і розвитку, чітко, лаконічно, логічно, послідовно відповідати на поставлені запитання, вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач;

83-89 балів – оцінка В (“дуже добре”) виставляється за знання навчального матеріалу дисципліни вище від середнього рівня, включаючи розрахунки, аргументовані відповіді на поставлені запитання (можлива невелика кількість неточностей), вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач;

75-82 бали – оцінка С (“добре”) виставляється за загалом правильне розуміння навчального матеріалу дисципліни, включаючи розрахунки, аргументовані відповіді на поставлені запитання, які, однак, містять певні (неістотні) недоліки, за вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач;

68-74 бали – оцінка D (“посередньо”) виставляється за посередні знання навчального матеріалу дисципліни, малоаргументовані відповіді, слабе застосування теоретичних положень під час розв'язання практичних задач;

50-67 балів – оцінка E (“задовільно”) виставляється за слабкі знання навчального матеріалу дисципліни, неточні або мало аргументовані відповіді, з порушенням послідовності викладення, за слабе застосування теоретичних положень під час розв'язання практичних задач;

26-49 балів – оцінка FX (“незадовільно” з можливістю повторного складання екзамену чи диференційованого заліку) виставляється за незнання значної частини навчального матеріалу дисципліни, істотні помилки у відповідях на запитання, невміння застосувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач;

0-25 балів – оцінка F (“незадовільно” з обов'язковим повторним вивченням дисципліни) виставляється за незнання значної частини навчального матеріалу дисципліни, істотні помилки у відповідях на запитання, невміння орієнтуватися під час розв'язання практичних задач, незнання основних фундаментальних положень.

Студенти, які набрали з навчальної дисципліни 50 і більше балів, можуть не складати екзамен, а отримати екзаменаційну оцінку відповідно до набраної кількості балів, переведених в національну оцінку ECTS. У такому випадку рейтинг студента з дисципліни дорівнює його рейтингу з навчальної дисципліни. Якщо студент бажає підвищити свій рейтинг і покращити оцінку з дисципліни, він має здати іспит (пройти семестрову атестацію). Семестрову атестацію в обов'язковому порядку проходять студенти, які з навчальної дисципліни набрали менше, ніж 50 балів.

Положення про організацію та проведення поточних й підсумкових контролів і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в Національному лісотехнічному університеті України є основним нормативним документом, що регламентує організацію та проведення поточних і підсумкових контролів для оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в Національному лісотехнічному університеті України впродовж усього навчального року відповідно до нормативних документів у сфері провадження освітньої діяльності.

Положення про академічну доброчесність у Національному лісотехнічному університеті України закріплює моральні принципи, норми та правила етичної поведінки, професійної діяльності та професійного спілкування академічної спільноти Національного лісотехнічного університету України.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ДО ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Основна

1. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристичні ресурси України: Методологія та методика аналізу, термінологія, районування. К.: ВПЦ «Київський університет», 2001. С. 395
2. Влащенко Н. М., Тонкошкур, М. В. Нормативно-правове регулювання розвитку рекреаційно-туристського комплексу. Вчені записки Таврійського національного університету імені Ві Вернадського. Серія: Економіка і управління, 2019, 30 (69), № 4 (1): 97-102.
3. Кібік О. М. Управління туристично-рекреаційним комплексом : практикум / О. М. Кібік, К. С. Нестерова. – Одеса, 2021. – 42 с.
4. Монастирський В.Р. Природні ресурси і рекреаційні комплекси світу : навч. посібник / В.Р. Монастирський // ННБК “АТБ” – Львів, 2022. 200 с.
5. Організація рекреаційних послуг: навч. посібник / В. В. Величко; Харк. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Х.: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2013. 202 с.
6. Основи рекреалогії (економіко-екологічний та маркетинговий аспект) [текст] : навч. посіб. К. : «Центр учбової літератури». 2014. 264 с.
7. Рекреалогія та курортна справа: Навчальний посібник для студентів спеціальностей «Готельно-ресторанна справа», «Туризм». / А. В. Віндюк, Д. Д. Гурова, О. М. Корнієнко. – Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2022. 268 с.
8. Рекреалогія та рекреаційні комплекси світу / С. В. Кальченко, Н.В. Трусова, В.С. Демко, Т.В. Попова, Г.Г Тараненко [монографія]. 2021. 264 с.
9. Рекреаційні комплекси світу : конспект лекцій. Для здобувачів вищої освіти, які навчаються за спеціальністю 242 «Туризм» за усіма формами навчання / Укладач А.Л. Помаза-Пономаренко. – Харків : НУЦЗУ, 2020. – 154 с.
10. Рекреаційні комплекси світу : навч. посібник / І. Л. Полчанінова, М. М. Поколодна ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2018. 107 с.
11. Скольський І.М., Сенета З.Я., Харачко Т.І. Оцінка туристично-рекреаційного навантаження та розвитку туристичної інфраструктури на території Рудківського дендропарку. Економіка та суспільство. 2025. № 78. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-78-161>
12. Словник-довідник: туризм і природно-рекреаційний потенціал : наук.-метод. вид / [уклад.: Грановська В.Г., Морозов О.В., Крикунова В.М., Морозова О.С.]; М-во освіти і науки України, ДВНЗ "Херсон. держ. аграрний ун-т". – Стер. вид. – Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2025. – 106 с.
13. Стафійчук В. І. Рекреалогія: навчальний посібник. Херсон: ОЛДІ ПЛЮС. 2017. 428 с.

Додаткова

1. Seneta Z., Dubovich I. Development of rural tourism in Ukraine in the context of sustainable development. Scientific Papers. Series «Management, Economic Engineering in Agriculture and rural development». 2022. Vol. 22, Issue 3. P. 633–642.
2. Seneta Z., Dubovich I. Socio-economic analysis of rural tourism development: case study in Ukraine. Scientific Papers. Series «Management, Economic Engineering in Agriculture and rural development». 2021. Vol. 21, Issue 4. P. 503–512.
3. Seneta Z., Seneta M. Cluster analysis of the development of rural tourism in Ukraine. Economy and Society, 2024. (61). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-122>.
4. Мальська М.П., Бордун О.Ю. Медичний туризм: теорія та практика. Навчальний посібник. К.: Центр учбової літератури, 2018. 128 с.
5. Сенета З.Я. Охорона і збереження біорізноманіття Карпат – вагомий внесок у майбутнє України / З.Я. Сенета, В.В. Лавний // Біотехнологія: звершення та надії: збірник тез VII Міжнародної науково-практичної конференції НУБіП України (29-30 листопада 2018 року, м. Київ). – Київ: ЦП «КОМПРИНТ». 2018. С. 159-161.
6. Сенета, З. Я. Сучасний стан та перспективи сталого розвитку індустрії туризму в Україні. Лісотехнічна освіта і наука: виклики сьогодення та перспективи розвитку. Міжнародна науково-практична конференція. 23-25 жовтня 2024 року. м. Львів, Україна. 2024. <https://doi.org/10.36930/conf150.4.18>.

Нормативно-правові акти

1. Водний кодекс України від 05.05.1995 № 213/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80#Text>.
2. Закон України «Про охорону атмосферного повітря» від 16.10.1992 № 2707-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2707-12#Text>.
3. Закон України «Про охорону культурної спадщини» від 08.06.2000 № 1805-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1805-14#Text>.
4. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25.06.1991 № 1264-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12#Text>.
5. Закон України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» від 08.07.2011 № 3677-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3677-17#Text>.
6. Закон України «Про рослинний світ» від 09.04.1999 № 591-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/591-14#Text>.
7. Закон України «Про тваринний світ» від 13.12.2001 № 2894-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2894-14#Text>.
8. Закон України «Про туризм» від 15.09.1995 р. (в редакції від 15.11.2024 р.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text>
9. Закон України «Про Червону книгу України» від 07.02.2002 № 3055-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3055-14#Text>.
10. Кодекс України «Про надра» від 27.07.1994 № 132/94-ВР. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/132/94-%D0%B2%D1%80#Text>.

11. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

12. Лісовий кодекс України від 21.01.1994 № 3852-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3852-12#Text>.

13. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

14. Про курорти : Закон України від 05.10.2000р. № 2026-III. URL: https://kodeksy.com.ua/pro_kurorti.htm

15. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року: Закон України від 28 лютого 2019 року № 2697-VIII. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/T192697?an=1>

16. Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України: Закон України від 21 січня 1994 р. № 3857-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3857-12>

17. Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні: Закон України від 11 грудня 2003 р. № 1382-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1382-15>

18. Про страхування: Закон України від 18 листопада 2021 р. № 1909- IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1909-20>

19. Стратегія розвитку туризму та курортів на період до 2026 року від 16 березня 2017 р. № 168-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168-2017%D1%80#n9> .

20. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

Ресурси мережі Інтернет

1. Всесвітня організація охорони здоров'я (WHO). URL: <https://www.who.int/>

2. Всесвітня рада з туризму та подорожей (WTTC). URL: <http://www.wttc.org/>

3. Всесвітня туристична організація (UNWTO). URL: <https://www.unwto.org/>

4. Державне агентство розвитку туризму (ДАРТ). URL: <https://www.tourism.gov.ua/>

5. Державна служба статистики України. URL: <https://ukrstat.gov.ua/>

6. Держстат. URL: <https://stat.gov.ua/uk>

7. Науково-технічна бібліотека НЛТУ України. URL: <https://library.nltu.edu.ua/>.

8. Національна туристична організація України. URL: <https://nto.ua/> .

9. Список об'єктів Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. URL: <https://surl.lt/fajbgo>

10. Спадщина ЮНЕСКО в Україні. URL: <https://ukrainaincognita.com/unesco>

11. Всесвітня спадщина ЮНЕСКО в Україні: які місця заслуговують на увагу. URL: https://visitukraine.today/uk/blog/1725/unesco-world-heritage-in-ukraine-what-places-are-definitely-worth-seeing?srsltid=AfmBOoojkDB8TTl2MZj3bkYEdD-RgD_6HX9-bY84GIeiAuO2-ftAmMRg#kijevo-pecerska-lavra-ta-sofiiskii-sobor

12. Мертве море на карті та 12 цікавих фактів. <https://abal.com.ua/mertve-more.html>

Навчально-методичне видання

РЕКРЕАЛОГІЯ І РЕКРЕАЦІЙНІ КОМПЛЕКСИ СВІТУ

Методичні рекомендації до вивчення дисципліни

для студентів спеціальностей

J3/242 «Туризм та рекреація»

Укладач:

СЕНЕТА Зоряна Ярославівна

Кафедра економіки, туризму та рекреації НЛТУ України

вул. Генерала Чупринки, 105. м. Львів, 79057

E-mail: seneta.zoriana@nltu.edu.ua

